

plus de précaution possible, car délicate et précieuse comme est la fleur de l'olivier, le moyen de lutte serait alors pire que le mal.

Une fois que la Psylle s'est assimilée ces accumulations de substances essentiellement sucrées d'un rameau en pleine voie de développement comme en Mars et Avril, époque où le tissu en palissade sous-épidermique n'a qu'une seule couche, en un mot, que le bout du rameau d'olivier est très-tendre, que la fleur s'est flétrie, que le fruit a grossi si toute fois il n'a pas été avorté, l'insecte s'attaque aux greffes ou autres rejetons pour se dérober à toute sérieuse recherche.

FR. MARIA JOSEPH BLACHAS

Membre correspondant à Targa.

COLEÓPTERS OBSERVATS A L'HIVERN

Dono aquesta petita llista de coleòpters trobats per mi a l'hivern, pera demostrar als novells aficionats a l'Entomologia que a l'hivern també's poden continuar las excursions en busca d'insectes, y en nostre clima encara molt més, puix sols en algun dia de fret, fort per nosaltres, puix com a rarsa arriba a 4° sota zero, és quan s'en troban molts poch's perquè s'amagan a alguna profunditat pera tornar molts d'ells a la superfície tant prompte com el temps se posa més benigne, com acostuma a esser l'hivern a Barcelona.

En la llista que poso a continuació són tots agafats anant de passeig, y sols els trobats el 27 de Febrer de 1900 a Sant Feliu de Llobregat ho són en una excursió feta ab aquest fi, lo qual demostra que, sortint ab l'objecte de buscar insectes, las excursions no resultarian gens infructuosas.

Poecilus puncticollis, Dej. Sant Feliu de Llobregat, 27 de Febrer, sota las pedras: abunda.

Aristus clypeatus, Rossi. Sant Feliu de Llobregat, 27 de Febrer, sota las pedras.

Ophonus diffinis, Dej. Sant Feliu de Llobregat, 27 de Febrer, sota las pedras.

Ophonus griseus, Panz. Jardí Botànich de l'Universitat de Barcelona, Febrer, sota las pedras.

Harpalus cupreus, Dej. Sant Feliu de Llobregat, 27 de Febrer, sota las pedras.

Licinus granulatus, Dej. Sant Feliu de Llobregat, 27 de Febrer, y 28 de Desembre de 1900, sota las pedras.

Chlaenius azureus, Duft. Sant Feliu de Llobregat, 27 de Febrer, sota las pedras.

Brachinus crepitans, L. Can Tunis, Desembre, sota las pedras.

Cybister sp., Pantano de Vallvidrera, Desembre; abunda.

Gyrinus mergus, Ahr. Gracia, Janer.

Hydrous piceus, L. Pantano de Vallvidrera, Desembre; abundantissim.

Tachyporus hypnorum, F. Coll, 26 de Desembre, sota las pedras, trobat després d'una forta nevada.

Ocypus olens, Müll. Sant Feliu de Llobregat, Febrer, sota las pedras.

Xantholinus punctulatus, Payk. Sant Medí, 23 de Janer, agafat volant.

Pseudopelta rugosa, L. Sant Feliu de Llobregat, 27 de Febrer.

Copris hispanus, L. Sant Feliu de Llobregat, Febrer.

Geotrupes Typhocus, L. Sant Feliu de Llobregat, Febrer, y Sant Medí, 23 de Janer.

Capnodis tenebrionis, L. Sta. Creu d'Olorde, 28 de Desembre, trobat, agafat en branquetas esporgadas de poch.

Cardiophorus biguttatus, Oliv. Sant Feliu de Llobregat, Febrer, sota las pedras.

Blaps similis, Latr. Barcelona, Febrer.

Olocretes abbreviatus, Ol. Barcelona, Sant Feliu de Llobregat, Febrer.

Helops laticollis, Küst. Sant Feliu de Llobregat, 27 de Febrer, sota la fullaraca.

Helops meridianus, Muls. Sta. Creu d'Olorde, 28 de Desembre, sota las pedras.

Brachycerus algerius, F. Sant Feliu de Llobregat, 27 de Febrer.

Larinus vittatus, F. Montanya Pelada, Desembre.

Lachnaea pubescens, Duf. Sant Feliu de Llobregat, 27 de Febrer; no és escàs.

Timarcha Brueriei, Bellier. Sta. Creu d'Orde, 28 de Desembre.

Chrysomela sanguinolenta, L. Sta. Creu d'Orde, 28 de Desembre.

Plagiocera versicolora, Laich. Sant Feliu de Llobregat, 27 de Febrer, sota l'escorça dels plàtanos; abundantíssim.

Lochmaea crataegi, Forst. Sant Feliu de Llobregat, 27 de Febrer, sota l'escorça dels plàtanos.

Galeruca monticola, Kiesw. Vallvidrera, 26 de Desembre.

Adalia bipunctata, L. Sant Feliu de Llobregat, 27 de Febrer, sota l'escorça dels plàtanos; abunda.

Harmonia conglobata, L. Sant Feliu de Llobregat, 27 de Febrer, sota l'escorça dels plàtanos; abundantíssim.

Exochomus 4-pustulatus, L. Sant Feliu de Llobregat, 27 de Febrer, sota l'escorça dels plàtanos; abundant.

JOSEPH M.^a MAS DE XAXARS

NOTA SOBRE'L MUREX ERINACEUS, LINNEI

Pertany aquest molusco a la classe dels Gasteròpots, ordre dels Prosobranquiats, secció Siphonostomats, família dels Murícits. La petxina és oval, coberta de rugositats, ab fondas estries transversals. El canal és generalment curt y tapat o soldat; l'obertura blanca. És d'un color gris cendrós, y d'uns quatre a cinch centímetres de llargada.

Aquesta especie ofereix particular atenció, no solament pels que's dedican a la conchiliologia, sinó principalment, pels Ostreicultors, a causa dels innumbrables destroços que causa en els banchs d'ostras. En l'any 1863, el govern Francès equipà un barco montat per 40 homes, destinat no més a destruir aquesta especie de *Murex*. Fins el 1866, féu una guerra a mort a n'aquests animals, arribantlos quasi a exterminar, en el golf o rada del Morbihan.

Mr. Paul Fischer, en sa «Faune conchyliologique marine du département de la

Gironde», dóna'ls següents detalls, que traduí, sobre'l desenrotllament del *Murex Erinaceus*, L., en els banchs d'Ostras. Diu aixís:

«El *Murex Erinaceus* s'estén pels banchs d'ostras, ab una abundancia deploable. Els marinos emplean la major part del temps en sa destrucció; els extreuen la totalitat de son peu, y comprimeixen l'opèrcul ab son ganivet, llençant després al mar l'animal aixís fet malbé; aquests restos són després presa d'altres carnívors. Si's visita un criader d'ostras, s'hi poden notar en algunas d'ellas uns foradets rodons, que atravessan una de las valvas, generalment la cóncava, aquestas estant adheridas encara per llur lligament. El lloch foradat és constant, se nota en el centre de la petxina ó entre l'impressió muscular y la tanca; l'instint els indueix a escullir un lloch apropiat, ja sigui al múscul abductor, ja a las visceras més essencials de l'ostra. Las valvas foradadas pertanyen, per regla general, a ostras de sis a deu mesos; las vellas són massa espesses pera que puguin atacarlas els *Murex* ab resultat. Las més petites són atacadas pels *Murex* joves. Aixís, cada carnívor esculleix una víctima apropiada a sa talla, a sa força y a sas necessitats.

»A l'agafar un d'aquests *Murex*, se'l troba adherit sòlidament, per son peu, a la valva que vol foradar, executant lleugers moviments de dreta a esquerra y d'esquerra a dreta, al voltant d'un eix fixo, que correspon al naixement de sa trompa; tres o quatre horas li bastan pera atravessar una ostra de mitjana grossor. Acabada la feina, l'animal fa penetrar sa trompa pel forat, y, fixantla en l'interior de las valvas, s'alimenta a son gust. ¿Què passa a l'ostra aixís tractada? Mor o perd sas forces y obre las valvas; en aquest moment, una infinitat d'animals que viuen en els banchs (crustacis, moluscos, peixos...) se precipitan sobre aquella presa, remerciant y agraint l'obra del *Murex*, que's dirigeix a una altra part a renovar sas devastacions.»

Además del *Murex Erinaceus*, L., las ostras tenen molts altres enemics, com